Published and distributed under permit (No. 781), authorised by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXIX. Число 303. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 29. грудня, 1921. VOL. XXIX. No. 303. Jersey City, N. J., Thursday, December 29, 1921. THREE CENTS

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

ФРАНЦІЯ ВІДКИДАЄ ПРОПОЗИЦІЮ ГЮЗА

ВАШІНГТОН, 27. грудня. — З Парижа прийшла вістка, що французький кабінет міністрів на своїм засіданню відкинув пропозицію Гюза, щоби французьку фльоту підводних лодок зменчити до 31,500 тон, а на місце сього зажадав признання Франції право удержувати фльоту підводних лодок на 90,000 тон.

Французька делегація на вашінгтонську конференцію для обмеження морських зоружень має предложити се домагання французького уряду на засіданню конференції, котре має відбутися завтра. Супроти становища французького уряду, якщо донесення дійсно покажеться правдивим, не ворожать конференції великого успіху в справі зменчення містоти підводних лодок.

ЯПАН ГОДИТЬСЯ НА ЗМІНУ УГОДИ ЧОТИРОХ ДЕРЖАВ.

ВАШІНГТОН. 27. грудня. — Іменем японської делеґації заявив Ганігара, що Япан годиться, щоби в угоді чотирох держав в справі ґарантії посілостий на Тихому Океані завести такі зміни, щоби угода не ґарантувала Японови посідання нетикальности тих островів, що становлять властивий Япан.

Ся власне частина угоди була причиною поважних непорозумінь межи американськими делеґатами на конференцію та президентом Гардинґом та головною основою нападів противників угоди.

ПРЕЗИДЕНТ ГАРДИНҐ НЕ ХОЧЕ СКЛИКАТИ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ВАШІНГТОН, 27. грудня. — Президент Гардинґ мав поставитися неприхильно до поставленої в сенаті пропозиції скликання конференції для полагодження економічних питань Европи.

Президент мав висказатися, що економічні питання Европи се передусім питання самої Европи, і вона повинна наперед братися їх рішати. Хоч европейські економічні умови й мають вплив на американські економічні умови, все таки добробут Америки залежить передусім від самої таки Америки.

ПРЕЗИДЕНТ ГАРДИНҐ ВДОВОЛЕНИЙ З НОВОЇ ПОЛІТИКИ СОВЄТІВ.

ВАШІНГТОН, 27. грудня. — Недавні зміни в політиці, заведені московськими большевиками, себто їх зворот до капіталізму, так вдоволили президента Гардинґа та його уряд, що у Вашинґтоні стали говорити зовсім серіозно про привернене торговельних відносин межи Америкою та Росією.

Американські аґенти, що їздили до Росії, мали предложити прихильні большевикам рапорти. З огляду на те департамент (міністерство) торговлі постановило навіть поставити в буджет на другий рік видаток на удержанне трох торговельних урядників, які мають бути вислані до осеї. Уряд заявив, що він ще не зробив в тій справі ніякого рішення, але так як щось подібного буде можливе на другий рік, то він уже тепер приготовляється до такої можливости через вставлення відповідного видатку до буджету.

Американський уряд мав уже дозволити аґентови московських большевиків приїхати до Злучених Держав на закуп збіжа для голодуючих і на засів.

ДЕБС ДІСТАВ ДОГАНУ ЗА ПЕРШУ СВОЮ ПРОМОВУ.

ВАШІНГТОН, 27. грудня. — Юджин Дебс, випущений з тюрми, виїхав нині з Вашінґтону до свого дому в Тере Гот, Індіяна. На двірци пращала його велика, кількасот осіб числяча громада приятелів та цікавих. Перед всіданнем до поїзду Дебс виголосив до них промову. Він дякував наперед присутним за оказану йому прихильність. Потім зложив подяку американській пресі, котра заховувалася супроти нього дуже гарно, хоч богато з неї не годиться з ним поглядами. Далі сказав коротко про свою візиту у Вашінґтоні. Говорив, що він стрінув там богато людий, що його ненавидять, але він мимо сього не має до них найменчого жалю, бо вони мають право ненавидіти його і сказати йому се. Він заявив свою необмежену віру в свобідне слово, бо лише через висказуванне своїх відмінних від себе поглядів ми находимо дорогу до висшої цивілізації. Він величав еплихих Американців, що боролися за свобідне висказуванне своїх думок, згадуючи при тім такі славні в американській історії імена, як Вашінґтона, Джеферсона і Томаса Пейна. Він заявився рішучим противником війни. Людське життє є за дорогою річчю, щоби його розтрачувати в кровопролитию. „Любов нас відкупить, любов нас спасе і запише наші імена в історії цивілізації."

Коли Дебс скінчив свою промову, до нього приступив якийсь чоловік і, не представляючися йому, спитав його, чи маю пермит на виголошуванне промови на двірци. Дебс заявив, що не має. На се незнакомий остеріг його, що без пермиту не вільно говорити на публичних місцях, та що поступаючи проти сеї постанови закона Дебс позволив собі на грубе нарушенне закона. Дебс заявив, що він не знав, що він поступає беззаконно. На тім скінчилася розмова. Присутні газетярі, однак, хотіли доконче довідатися, хто такий незнакомий. Сей зпершу не хотів сказати, але на вперті наляганння репортерів заявив, що він начальник поліції зелізничого двірця.

ЗМІНИ В АМЕРИКАНСЬКІМ ПОДАТКОВІМ ЗАКОНІ

В кінци минулого місяця увійшли в життя в Злучених Державах нові податкові закони, на основі яких податкові уряди (колектори внутрішних доходів) стягатимуть податки за минулий (1921) рік. Між иншим, що до доходового податку, який мусить оплачувати кождий мешканець Злучених Держав, важні такі зміни для жонатих та замужних осіб підвисшено вільну від податку суму з 2000 до 2500 долярів, так що сімя, яка мала менше як 2500 долярів річного приходу, податку не платиме; окрім того вільний від податку додаток для дітей підвисшено з 200 на 400 долярів. Що до нежонатих і незамужних осіб, то лишилися в силі давна постанова, що вони мусять платити податок від всіх грошей, які заробили за рік звиш одної тисячі долярів. Також саме від всіх заробітків, що перевисшили тисячу долярів мусять оплачувати податок всі чужинці не-мешканці (нон-ресідентс) Злучених Держав. Як відомо, в змислі податкового закона, мешканцями вважаються не лише горожане, а й ті іміґранти, що тут осілися і не рішилися ще, чи й коли покинуть Америку. Одначе дуже часто з них стягали неправильно більший податок, так як від не-резидентів, значить тимчасових гостей, проїзжих чужинців.

ЧИ НАСЛІДКИ СВЯТ?

До поліції нюйорської дільниці Бруклина донесено за одну ніч аж десять вісток про несподівані смерти. Поліція припускає, що святкованнє мало немалий вплив на сі нещастя, бо аж пять случаїв були викликаних отроєннем світляним ґазом. Звичайно нещасні жертви не закрутили добре ґазових курків; один не погасив ґазу в комнаті, а вітер через отворене вікно задув лямпу, через що ґаз виходив в комнату, затроюючи сплячого на ліжку чоловіка. Один чоловік відкрутив курок ґазу нехотячи, завішуючи на нього через помилку свій плащ.

ТРАГЕДІЯ В БЕРЕЖАНСЬКИХ АРЕШТАХ.

Оноді о 3 годині рано арештант Росс. увільнившися з кайдан, в яких був закований, кинувся на входячого до келії дозорця, тяжко зранив його ножем, почім вирвавши йому бравнінґ, разом з другим арештантом ваночком вийшли на коритар. Вивязалася тепер боротьба з дозорцями, з котрих Росс двох зранив а також і одного арештанта, почім оба втікли. Стан зранених дозорців поважний, а ранений арештант мав уже померти.

ОГОЛОШЕННЄ ДЛЯ ТИХ, ЩО ІНТЕРЕСУЮТЬСЯ ЛІТЕРАТУРОЮ І ІСТОРІЄЮ УКРАЇНИ.

Третій виклад про **українське письменство** (літературу) злучений **з поясненнями з Історії України** буде в **понеділок, 2-го січня, 1922 р.,** в салі 1-ій Українського Народного Дому, 217 Іст 6-та улиця, Ню Йорк. Викладає Александер Павляк з Йонкерс, Н. Й.

НЕВДАЧНА УТЕЧА ПОЛЯКІВ З АРЕШТУ.

Пятьох Поляків пробувало утечи зі стейтової вязниці в Оберн. в стейті Ню Йорк. Сі Поляки називаються: Клемент Пацина, котрому 30 літ; Ян Видро, котрий має 27 літ; Александер Калімовскі, котрий має 43 роки; Вальтер Ґаздик, котрий має 26 літ; та Франек Любецкі, котрий має 24 роки. Всі вони походять з повіту Ірі і мали відбути у вязници довшу кару за рабунок та душегубство.

Всі вони були вмішаню в свого часу голосний рабунок пасажирів на особовім поїзді зелізниці Ню Йорк Сентрел, що случився дня 21. жовтня 1920. року; через якийсь час поліція не могла дізнатися хто поповнив розбій. Коли пізнійше арештовано одного з розбишаків. Пацину, доказано йому та його товаришам вину при помочі памяткового канадійського цента, котрий один пасажир носив при собі довгі роки і мав при собі в час рабунку, а котрий потім найдено в кармані Пацини. За сей злочин Пацина дістав був 19 літ тюрми, але нюйорський ґубернатор його скоро помилував. Однак Пацина вже в кілька днів по увільненю поповнив новий рабунок і дістався знов до тюрми.

Він і його товариші сиділи зпершу у вязниці в Клинтон. До вязниці в Оборн дісталися вони наслідком участи своєї в бійці з Муринами в тюрмі. Поляки не могли погодитися з Муринами. Прийшло до кровавої бійки межи Муринами та польськими „рицержиками", хоч урядники тюремні, вибрані зпомежи самих вязників, старалися не допустити до заворушень. Від тої бійки настрій межи Муринами та Поляками був такий напружений, що заряд вязниці постарався о перенесенне всіх Поляків до Оборн. Рівночасно через глупоту властий перенесено також Мурина, котрий при розправі, виникаючій з тої бійки, свідчив проти Поляків. Сього Мурина найдено опісля неживого з глибокими ранами від ножа в тілі.

На саме Різдво „польське" Поляки уплянували визволитися з тюрми. В якийсь спосіб роздобули вони для себе пилочки, при помочи котрих перерізали крати у вікнах своїх келій. Коло семої години вечером на Різдво видісталися вони через пропиловані вікна зі своїх комнат, уже знадвору старалися вони через вікно намовити шестого Поляка, що сидів з ними, аби й він зробив те саме, але він відмовився. Найшовся перед отвором на воздух у комнаті смерти, вони уставилися в пираміду, стаючи один другому на плечі, а стоячий на верху перепилував скоро крати у вікні. Пролізши через вікно, сін привязав до нього шнур, зроблений з простирал і ним витягав один другого на дах, що віддалений який 15 стіп від доливки. Перейшовши дахом старого дому смерти, вони почали спускати один другого тим самим шнуром на подвіря. Одно з них Калімовському посовгнулася нога і він впав на землю, зломив собі ногу і викрутив клуб.

Вючися з тяжкого болю, Калімовські просив своїх товаришів, щоби вони лишили його і втікали без нього. Але товариші постановили всіми силами ратувати його також. Стали радитися довго, тратячи дорогий для себе час. Один з них закрався до складу начиння і вкрав звідси драбину. Її приложили до муру, але показалося, що вона коротка. Пацина і Видро пішли по другу драбину, котра мала бути прикована десь в инчім складі.

На се все минуло 25 мінут. В той саме час один вязничний сторож обходив келії вязників і найшов, що в пятьох з них нема вязнів. Він зараз заалярмував всю вязничну сторожу. Вязниця дала знати на цілу околицю про утечу вязнів. На мурах вязниці станули сторожі з рушницями в руках, готовими до вистрілу.

Тимчасом Видро і Пацина, не дісташи другої драбини, постановили посадити каліку на тачку. Власне в тій хвилі далися чути алярмові сиґнали тюремного гудка. Вязні догадалися, що все страчене, і розбіглися куди котрий. Вязнична сторожа найшла наперед окалічілого Калімовського. Потім найшла Ґаздика і Любіцкого, ховаючихся в однім з тюремних робітень. Лише Видра та Пацини не могли найти. Вже ніч минала, а їх все ще таки не найшли. Коло четвертої години над раном один сторож вязниці додумав подивитися в складі матеріялу. Двері маґазину були замкнені на ключ і на засуву. При світлі рунної електричної лямпки, вязничний сторож зараз побачив в куті Видра, стоячого з величезним молотом в руках, готового розчерепити йому голову. Сторож без надумання стрілив два рази. Через темноту він хибив Видра, але почув зараз стогін другого чоловіка. Се кулі сторожа хибили Видра, а поцілили Пацину, що скулився коло ніг Видра, схованих за скринку. Вчувши крик свого товариша, Видро піддався сторожеви. Його зараз забрали до вязниці, а Пацину відставлено до шпиталя, де він зараз таки помер від одержаних куль. Вязничні власти тепер розвели слідство над тим, в який спосіб вязники змилили чуйну контролю та перепачкували до тюрми пильки до перетинання зеліза.

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Сим подається до загального відома, що Екзекутива У. Н. Союза, в увзгляднению численних домагань урядників відділових, з огляду на усталений звичай по відділах У. Н. Союза, в цій порі року приймати нових членів до організації за зменшену ціну вступного, ухвалила, що в місяцях СІЧНИ і ЛЮТІМ 1922 року буде приниматися НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗА ЗА ОПЛАТОЮ ТІЛЬКО 50 ЦЕНТІВ, ВСТУПНОГО.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА:

ІВАН КАШТАНЮК, гол. рекорд. секретар.

Дано в Джерзи, Сіти, Н. Дж. 28 грудня 1921 р.

ПРОТИ КОГО ЗБРОЇТЬСЯ ФРАНЦІЯ? — ПИТАЄТЬСЯ АНГЛІЯ

НОВЕ АНГЛІЙСЬКО-ФРАНЦУСЬКЕ НЕПОРОЗУМІННЄ ІЗЗА ДОМАГАННЯ ФРАНЦІЇ ВЕЛИКОЇ ВОЄННОЇ ФЛЬОТИ.

ЛОНДОН, 28. грудня. — В Англії привитали з вдоволенем промову британського делеґата на конференції у Вашинґтоні, Артура Дж. Балфора, в якій він поставив отверто запит на адресу Франції, що вона розуміє своїм домаганнем великої воєнної фльоти.

Загально висловлюють жаль, що аж треба такого кроку зі сторони Англії супроти Франції, але англійський нарід хоче знати, проти кого Франція вважає за потрібне будувати й удержувати таку велику фльоту підводних лодок.

Сподіваються, що на підставі запиту Балфора поставить подібний запит британський премієр Лойд Джордж на аліянтській Найвисшій Раді, яка небаром збереться на конференцію в Кан, у Франції. Вгадують, що такий другий публичний запит Англії на адресу Франції може вияснити положення, яке викликало велике невдоволенне в Англії.

Деякі політики кажуть, що вони вірять, що Франція ставить такі великі домагання тому, щоби мала за що торгуватись, та що французький премієр буде готовий зменьшити ті домагання і пійти на угоду з Англією. Ся політика суперечить намірам і настроєви, в якому було скликано вашинґтонську конференцію, і длятого Англійці кажуть, що Франція може знищити мирові пляни вашинґтонської конференції.

ФРАНЦІЯ ГОДИТЬСЯ ЗМЕНЬШИТИ СВОЇ ДОМАГАННЯ.

ПАРИЖ, 28. грудня. — Французький кабінет приняв нові вказівки для розоружної конференції у Вашинґтоні, котрі мають обіймати значне зменьшенне фльоти підводних лодок. Але сі розпорядки не зміняють становища Франції, що вона мусить бути відповідно боронена підводними суднами. Достовірний знавець заявляє, що уступки, на які Франція годиться, є невеликі.

ФРАНЦУСЬКИЙ СЕНАТ ЗА УДЕРЖАННЄМ СИЛЬНОЇ ВОЄННОЇ ФЛЬОТИ.

ПАРИЖ, 28. грудня. — Вчера у французькому сенаті був сильний настрій за удержаннєм сильної воєнної фльоти Франції а проти обмежень, за якими заявляється Америка й Англія на розоружній конференції у Вашинґтоні.

ЗАЯВА ДОВІРЯ ФРАНЦУСЬКОМУ ПРЕМІЄРОВИ.

ПАРИЖ, 28. грудня. — Палата послів французького парляменту приняла заяву довіря премієрови Бріянови з приводу спору за Промисловий Китайський (Хінський) Банк.

ФРАНЦІЯ ГОТОВА ПОМИРИТИСЯ З МОСКОВСЬКИМИ БОЛЬШЕВИКАМИ.

ПАРИЖ, 28. грудня. — В тутешніх дипльоматичних кругах заявляють, що Франція готова покинути свою дотеперішню ворожнечу проти російських большевиків і взяти участь в европейській економічній конференції, в якій і московське правительство було би заступлене, але тільки тоді, як і Злучені Держави згодяться взяти в ній участь.

Рівночасно заперечують, начеб Франція згодилась, щоби така конференція відбулася в Англії. Французи хотіли би, щоб вона відбулася в невтральній державі, імовірно в Голяндії.

МОСКОВСЬКИЙ І УКРАЇНСЬКИЙ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ УРЯД ПІДПИСАВ ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР З ІТАЛІЄЮ.

РИМ, 28. грудня. — Італія підписала договір про віднову торговельних зносин з Росією.

Большевицький представник Воровський і італійський міністер закордонних справ Деля Торетта підписали договір, який приверне торговельні зносини між обома державами.

Рівночасно підписано італійсько-український торговельний договір.

ЯПОНІЯ ПРОТИ ОБМЕЖЕННЯ ПІДВОДНОЇ ВОЄННОЇ ФЛЬОТИ.

ТОКІО, столиця Японії, 28. грудня. — Японські ґазети висловлюють своє невдоволенне ізза плянів на вашинґтонській розоружній конференції про обмеженне містоти воєнних підводних суден.

Преса загалом годиться з поглядом, що японська воєнна підводна фльота повинна виносити 54,000 тон містоти.

АНГЛІЯ ЗДАВИЛА БУНТ В ЕГИПТІ.

ЛОНДОН, 28. грудня. — Вісти з Египту сповіщають, що англійські війска здавили вже замішні заворушення серед тубильців.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сіти і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ФАКТИ.

МІЖНАРОДНЯ И ПОЛЬСЬКА ПОЛІТИЧНА ОПІНІЯ ПРО СПРАВУ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

Для характеристики теперішнього правно-політичного становища Східної Галичини в міжнароднім значінню цього слова подаю тут низку фактів, здебільшого зовсім невідомих, але цілком автентичних. Зовнішнього звязку ці факти між собою не мають, але внутрішно вони тісно звязані, бо показують, як польські й міжнародні міродатні чинники дивляться на справу Східної Галичини.

* * *

У місяці жовтні с. р., час найгорячійших приготувань до Вашингтонської конференції, польський амбасадор у Парижі ґраф Замойскі мав кілька довірочних розмов з французьким міністром закордонних справ Бертело.

Під час одної з цих розмов Замойскі дав зрозуміти, що в Польщі починають думати, що останніми часами прихильність Франції до Польщі зменшилась. Польща в далеко більшій мірі була би в силі виконувати свої зобовязання що до Франції й лекше могла-б відогравати свою ролю висунутого на схід форпосту европейської цівілізації, коли-б життєво-важні справи, які в найвищій мірі інтересують Польщу, були розвязані без зайвих формальностей на її користь. Одною з таких справ є пожадана для Польщі ЗГОДА ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ НА ФОРМАЛЬНУ АНЕКСІЮ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

Бартело приняв цю заяву з помітним невдоволеннєм і відповів Замойскому в досить гострім тоні.

— Франція, — сказав він, — робить все, що може, але ВОНА МУСИТЬ ТУТ БОРОТИСЯ З АНГЛІЙСЬКОЮ ТА УКРАЇНСЬКОЮ ПОЛІТИЧНОЮ ОПІНІЄЮ, бо ізза незручности польської дипльоматії не вдалося перетягнути її на свою сторону.

* * *

На засіданню віденської репараційної комісії в місяці серпні с .р., коли обмірковувалась справа поділу залізничного майна Австро-Угорщини, наслідком протесту през. Е. Петрушевича було рішено:

„ПРИДІЛ ЗАЛІЗНИЧНОГО МАЙНА ДЛЯ ПОЛЬЩІ ВІДНОСНО ДО СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ЗАДЕРЖУЄТЬСЯ АЖ ДО ВИРІШЕННЯ САМОЇ СПРАВИ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ".

* * *

Витяг з одного довірочного звіту:

„Відношенне французького уряду до галицького питання трохи змінилось, і ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД САМ ПОСТАНОВИВ УВІЙТИ В КОНТАКТ З ГАЛИЧАНАМИ. В середині травня в Відні з цього приводу велись переговори ,які мали головною метою забезпечити інтереси французьких промислових кол на випадок, коли Франція допустить відділенне Східної Галичини від Польщі.

„Переговори ці привели до цілком позитивних наслідків, і в результаті французькі урядові аґенти, які працюють у Чехословаччині, різко змінили своє відношенне до цілого галицького руху...

„У даний момент польський уряд уживає всіх заходів, щоб запобігти ускладненням у Східній Галичині. Оголошено мобілізацію львівських стрільців і взагалі польського населення в Галичині, яке спішно формується в міліцію. З цілої Польщі спішно направляються до Галичини поповнення для жандармерії. В багатьох місцевостях Галичини ВЗЯТО ЗАКЛАДНИКІВ та пороблено арешти.

„Тим не менше в Варшаві цілком ясно здають собі справу, що ці заходи можуть бути недостаточними...

„Тепер ціла увага польської контр-розвідки направлена на Відень та Прагу, де повно польських аґентів, які горячково стежать за діяльністю галицьких національних ґруп.

„Чутка, яка зявилася в Варшаві 15. липня, що Найвисша Рада визнала самостійність, або, краще сказати, дуже широку автономію Сх. Галичини, зробила в варшавських колах пригнічуюче враження. Чутка ця була настільки виразною, що навіть говорили, ніби-то ґенерал Франше'д'Евпере особисто повідомив Петрушевича, що Галичині ґарантовано автономію й що оголошенне сеї автономії станеться не пізнійше серпня.

„Полковник Ляйданський, який дуже близько стоїть до начальника держави Пілсудського, під враженнем цих чуток отверто говорив, що СПРАВА СТОЇТЬ ДУЖЕ ЗЛЕ"...

* * *

У вересні ц. р. анґлійський посол у Варшаві Макс Миллер інтерпелював польський уряд з нагоди польсько-французької нафтової умови:

„НА ЯКІЙ ПІДСТАВІ ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД РОБИТЬ ТРАНСАКЦІЇ З ГАЛИЦЬКОЮ РОПОЮ, КОЛИ СПРАВА СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ НЕ Є ЩЕ ВИРІШЕНА?"

* * *

Нарешті, ще один маленький, але маркантний факт.

Цими днями відбулась нарада конвенту сеніорів варшавського сойму для обмірковання справи нових виборів до сойму.

Де-які посли заінтерпелювали премієра Поніковського, якими успіхами може похвалитися польський уряд у справі задержання Східної Галичини при Польщі.

ПОНІКОВСКІ, НЕ ВМІЮЧИ ДАТИ НА ЦЕ ВІДПОВІДИ, ВИЙШОВ З НАРАДИ.

* * *

Мова фактів, як відомо — найбільш красномовна мова. Наведених тут кілька фактів, розуміється не вистачає для того, щоб сказати, ЯК буде вирішена справа Східної Галичини. Але вони показують насамперед, що справа ця не стратила на актуальности, що як у польських, так і в міжнародних відповідальних колах її ще не вважають вирішеною, а навпаки очікують її вирішення. Головна-ж „сіль" цих фактів полягає в тім, що вони показують, як ПОЛЬЩА БОЇТЬСЯ МІЖНАРОДНЬОГО РІШЕННЯ СПРАВИ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ, як вона непевна свого становища й як мало доброго вона від того рішення для себе сподівається.

Берлін, 7. грудня.

Радянин.

ПОЛЬОНІЗАЦІЯ ХОЛМЩИНИ.

Фаристейство польської „Ліґи охорони прав людини".

(Від власного кореспондента).

Хочу Вам сим разом подати новий примір, як усі Поляки, без ріжниці партій і поглядів, працюють для одної цілі: спольщення українських земель.

З усіх українських земель під польським ярмом Поляки найбільше накинулися на Холмщину, бо я українська земля на їх думку ще найпевнійше може бути спольщена.

Як відомо, Холмщина й під Росією належала адміністраційно до Польського Королівства і була виставлена на сильні польські впливи. Політика царського уряду, який хотів на Холмщині силою вирвати унію і насадити православіе, дала такі плоди, що польські ксьондзи використували привязанне українського населення до унії в користь римо-католицизму і польськости. Після революції 1905—7 було дозволено переходити в православя на римо-католицизм, але унія була далі забороненою вірою. Сим знов покористувалися польські ксьондзи, щоб переводити всіх тих, що не зжилися з православем, на римо-католицизм і через польський костел польщити їх.

Виділеннє Холмщини в окрему ґубернію, переведене кілька років перед світовою війною, не змінило справи.

Коли-ж Холмщину заняли підчас світової війни Німеччина й Австро-Угорщина ,— тоді Поляки одержали повну волю польщити сей український край. Як відомо, часть Поляків виступала підчас світової війни по стороні центральних держав, які для Поляків робили усе, що ті хотіли, сподіваючися, що сим способом відтягнуть польські симпатії від держав антанти. На українських землях, які підчас світової війни були заняті центральними державами, Поляки зовсім свобідно вели ще більше польонізаційну політику ніж в Галичині.

Берестейський мир, який признавав Холмщину Українській Народній Республиці, викликав серед Поляків велике обуреннє. Часть польських леґіонів, які були при арміях осередних держав, збунтувалася тоді і перейшла на українську територію, звідки дісталася морем до Франції. Сі польські відділи утворили основу т. зв. армії Галлера, яка потім помогла Польщі здобути українську Галичину.

Згадати треба, що в часі зростаючого конфлікту між Українською Центральною Радою й Німцями сі польські відділи, які тоді були на Україні, користувалися прихильністю уряду Центральної Ради. За ту українську прихильність відплатили вони потім українському народови в Галичині. Є се один з більше випадків, як наші Придніпрянські брати, виходячи з шабльону, що мовляв Поляки були так само угнетені як Українці, отже є природними союзниками Українців, годували своїм хлібом польську гадюку, замість відрубати їй голову.

Вертаючи до Берестейського мира, треба зазначити, що він остав мертвою буквою, — як взагалі, так з окрема і щодо Холмщини. На Холмщині далі господарили Поляки під німецько-австрійською охороною аж до хвилі, коли Німеччина й Австро-Угорщина програли війну і їх війска відплили з українських земель. В ту хвилю Поляки стали самостійними панами на Холмщині.

Українська Народня Республика не тільки не могла вести з Польщею війни за Холмщину, але в кінці заключила з Польщею відомі договори (деклярація з 2. грудня 1919 і договір з 22. цвітня 1920), в яких відступлено Польщі не тільки Холмщину, але також Підляще і значну часть Волині.

Ті самі українські землі відступила опісля Польщі Українська Соціялістична Радянська Республика мировим договором в Ризі.

В кінці лінія Керзона, означена Найвисшою Радою Мирової Конференції в Парижі 8-го грудня 1919 як тимчасова східна границя Польщі, йде так, що Холмщина знаходиться на захід від сеї границі, значить, при Польщі.

Словом, Польща думає, що Холмщини покищо ніхто їй не відбере, і вона може господарити по своїй волі. А щоби Холмщина не зберегла українського характеру і на тій основі Польща не втратила її колись, в будучім конфлікті з Україною, — то всі Поляки стараються всіми способами Холмщину як найшвидше спольщити.

В ціли сього як найшвидшого польщення Поляки накинулися на Холмщину мов голодні вовки. Польські ксьондзи при помочи жандармів силою забирають по українських селах православні церкви й перехрещують їх на костели. Шкільні власти закладають по українських селах польські школи, а де селяни домагаються українських шкіл, там є вязниця для таких „бунтівників". В урядах української мови вживати не тільно. За українською книжкою чи часописом нишпорять жандарми, — вважаючи, що мати українське друковане слово, се злочин проти польської держави.

Словом, з Холмщини має в найкоротшім часі стати Польща. Се явно заявляють польські урядовці Українцям.

Одержуючи з рук держав антанти державну самостійність, Польща підписала окремий договір, яким зобовязалася шанувати права національних менчостий. Одначе їй ані не сниться держатися того договору. А державам антанти так само ані не ститься уважати, чи Польща того договору держиться.

* * *

Шукаючи „свого . права", холмські Українці звернулися також до ріжних демократичних ґруп у польськім соймі, а звідси дісталися під опіку т. зв. „Ліґи охорони прав людини". Сю „Ліґу" заложили ріжні польські демократичні ґрупи, щоби боротися з надужиттями польських властий.

Одначе показується, що в відношенню до холмських Українців польська „Ліґа охорони прав людини" є радше **„Ліґою охорони надужить польського правительства"!**

Се треба сказати на основі слів заступника голови „Ліґи", посла Туґута, сказаних ним про Холмщину в розмові зі співробітником варшавської „Української Трибуни" (ч. 171 з 26 падолиста с. р.).

Найперше пор саму „Ліґу" сказав Туґут, що „до сього часу членами Ліґи є **тільки Поляки, хоч** з охотою будуть приймати в члени й особи **инших народностий".** Та далі, говорячи про відношенне „Ліґи" до Холмщини, Туґут сказав: „Ми з свого боку звичайно не будемо вдаватися в розмову про загальні відносини двох народів, ані тим більше, як **установа польська,** не будемо вести пропаґанди про українізацію Холмщини, але все будемо домагатися визнання для української людности всего того, що за нею визнає конституція, себто вільність в справах релігійних і освітних".

Ось бачите! Ліґа є „станова польська" і не її діло „вести пропаґанду про українізацію Холмщини" (під „українізацією Холмщини" розуміє Поляк збереженне українського характеру сього споконвічного українського краю!). Але ся „польська установа" „з охотою буде приймати в члени особи инших народностий". Плян дуже хитрий: „Нехай до нас пристають особи инших народностий, щоб ми могли сказати: Ось, які ми справедливі, що й особи инших народностий працюють разом з нами!"

Сю польську тактику стягати особи инших народностий „под вспульни дах" і повертати їх працю в користь Польщі — галицькі Українці дуже добре знають. Вела ту польську роботу в Галичині не тільки польська шляхта, стягаючи „под вспульни дах" ріжних українських слабодухів. Вели ту саму роботу, прикриваючи її лаcкою міжнародніх ідеалів, також польські демократи й соціялісти, використовуючи ідеалізм Франка, Павлика, Миколи Ганкевича.

Тепер такі самі сіти закидає на холмських Українців польська „Ліґа охорони прав людини".

Одначе п. Туґут за швидко показав своє правдиве обличе. Бо послухайте, що п. Туґут каже про той напад польських вовків на українську Холмщину:

„Центральний уряд не робить жадних перешкод для національного розвитку Українців на Холмщині. На побаченню з премієр-міністром Поніковським, який разом з тим є й міністром освіти, мені було зазначено, що уряд абсолютно не підтримує політики винародовлення ні в шкільних ні в реліґійних справах. Те саме було мені зазначено й люблинським воєводою".

Ось бачите, яке чудове свідоцтво виставив заступник голови „Ліґи охорони прав людини" польському правительству! Тепер, коли-б прим. держави антанти звернули увагу на польську політику в Холмщині, польське правительство потребує тільки покликатися на те, що навіть „Ліґа охорони прав людини", яка є відома з симпатій до Українців, стверджує, що польське правительство не угнітає Українців на Холмщині.

Правда — додає п. Туґут, — трапляються надужиття, але сі надужиття сповняють низші орґани власти.

Певне! Надужиття все роблять низші орґани власти, бо тільки вони панують безпосередно над населеннем. Але вони не робили би надужить, як би не були певні безкарности зі сторони свого начальства!

Словом, на думку п. Туґута тяжкому положенню Українців Холмщини польське правительство зовсім не винно.

А знаєте, хто винен? — Самі Українці!

„Підчас обізду Холмщини — каже п. Туґут — мені ярко кинулася в очи відсутність енерґії, невмілість і навіть небажання захищати свої права та безвіре з боку Українців... Їм здається, що як вони подали прохання, приклеїли марку, то й скінчилися їх турботи. Ні, треба походити коло того прохання, треба його енерґічно попихати вперед, — тоді тільки й можна сподіватися якихсь реальних наслідків!... Як характерний приклад бездіяльности Українців на Холмщині приведу такий факт: Спостерігши, що на Холмщині нема шкіл з українською мовою, звернувся я з запитаннем у сій справі до воєводи Москалевського. І щож, одержав відповідь, що для сього нема виразних бажань з боку самої людности. Звичайно, не буде польський уряд сам займатися українізацією тих місцевостий, які не виявляють на се отверто своєї волі!"

Яка цинічна брехня в сих словах! В тім самім числі „Української Трибуни" описаний випадок, як в селі Тростянци польський інспектор викинув з української школи учителя Українця і прислав на його місце Польку, щоб вона спольщила школу. А селянську депутацію, яка в сій справі їздила до Варшави і розуміється вернула з нічим, — місцеві власти замкнули до вязниці!

Такі факти в Холмщині на деннім порядку. А п. Туґут сміє говоритии, що українські селяни самі не заявляють своєї волі мати українську школу, тай не досить енерґійно ходять коло справи. Будеш ходити, коли — як „реальний наслідок" — жде тебе вязниця.

При тім зверніть увагу на се: В державі, опертій на праві, державна адміністрація сама обовязана заспокоювати потреби населення. А п. Туґут заявляє, що се се діло польського уряду дбати про українську школу для українського населення! Але діло польського уряду замикати до вязниці Українців, які домагаються української школи!

Вся ся розмова п. Туґута про Польщу — як я се зазначив на початку — се новий примір, як усі Поляки, кождий своїм способом, стараються спольщити українські землі.

Бо ясна річ, що коли польська „Ліґа охорони прав людини", устами свого заступника, який їздив по Холмщині, заявляє, що польське правительство не робить холмським Українцям ніякої кривди, не перешкаджає їх національному розвиткови, — то таке покриванне того скаженого нападу польських вовків на Холмщину виходить на користь справі польщення Холмщини.

Одні рабують українському населенню його церкви, його школи, його рідне слово, саджають його до вязниці, коли він домагається прав, — а другі все те покривають.

Та може се фарисейство польської „Ліґи охорони прав людини" хоч отворить очи наших Придніпрянських братів на вартість польської „прихильности".

Прага, 1. грудня, 1921.

Др. Михайло Лозинський.

НАЙНОВІЩІ ПОЛЬСЬКІ ШТУЧКИ.

(Кореспонденція „Свободи" з Европи).

Поляки бачать, що наближається вирішеннє галицької справи, бо полагоджені вже майже всі польські справи. Отож приходить черга і на нашу нещасну батьківщину, яку вони так безпримірно загарбали і знищили.

Чуючи можність утрати цеї загарбаної країни, Ляхи прòсто з глузду зсуваються на саму думку про це. Вони пустили тепер в рух величезні гроші на купно поодиноких людей в краю. Крім того за границею пускають в світ просто божевільні видумки на Галицький Уряд і на український рух в Галичині загалом. І так закидають Галичанам, що вони хочуть мати на галицькім престолі **Габсбурґа а рівночасно** закидають тим самим Галичанам **комунізм,** який вони ширять навіть у катедральній церкві св. Юра! До того треба знати, що якраз Польща не перестає спекулювати на Габсбурґах і що визначні польські аристократи (як ґр. Ледоховський і и.) не покидають Габсбурґів. Комуністичний зїзд у Львові урядили **варшавські** комуністи, яким польська поліція **провокаційно** пішла на руку, замовивши для них салю при площі св. Юра. До якої підлости посунулися польські державні орґани, видно з того, що в тюрмах, де сидять невинні Українці, підсувають їм буцімто замкнених польських провокаторів, які удають большевиків. Ті „большевики" вдаються в розмови з нашими вязнями й опісля ще фальшиво зізнають проти них та в той спосіб „відкривають" видумані Поляками большевицькі орґанізації між Українцями.

Словом — польська провокація, в якій участь бере вся польська „суспільність", далеко більш огидна, ніж була провокація старої царської жандармерії.

В останних днях появився у Відні за польські гроші огидний орґан, що називає себе „Україною". В тім орґані пишуть платні ляцькі наймити такі брехні, яких стидається навіть польська цілком зледащіла преса. І так бреше та „Україна" в польській конфедератці, що президент Петрушевич одержує від Раковського в золоті румунські леї і за те веде з ним переговори і т. д.

Браття! Ви найлучше знаєте, що якби не Ваша підмога Галицькому Урядови, то він уже давно не мавби змоги провадити своєї роботи за кордоном. А ляцькі наємники брешуть, що ті гроші даєте не Ви, тільки Раковський. Словом, такої підлости, яку розвели Ляхи в останних часах, ще не бачила Европа.

Найсумніще те, що ту „Україну" взялися видавати т. зв. соціялісти-самостійники з Великої України! Підписує той орґан член їх партії Іван Козакевич, Галичанин, якого рідний брат служить від давна в польській армії й брав участь в поході Галера на Галичину! Львокаль для тої погані, що сміє називати себе „Україною", найняв оден з б. міністрів Директорії, п. Кревецький. Так помагають Ляхам оклеветувати нас самі Українці.

Рівночасно в краю Ляхи задусили всю українську національну пресу (з виїмкою соціялістичної). Сконфіскували навіть календар „Просвіти", так, що сего року український нарід в Галичині навіть календаря не сміє мати свого! З Америки не допускають Ляхи до Галичини ні одної української газети, ні одної книжки. З Відня також ні. **В польських тюрмах і таборах мучаться українські вязні, деякі вже четвертий рік!** До висших шкіл українська молодь вже четвертий рік не має доступу! А аліянти дальше зволікають з вирішеннєм галицької справи.

Дійсно — до неба о пімсту кличе це зволіканнє!

А. Ч.

ЗАПИСИ В ГОТІВЦІ НА ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ.

Дальше на Укр. Позичку Національної Оборони зложили:

(Подаемо в такім пордку як приходять зголошення).

II.

24) З громади Елизабет, Н. Нж., через о. М. Кузіва 125
Зложили:
о. Мих. Кузів 100
Гройчак Юстина 25
25) З громади Філаделфія, Па., через п. Г. Гиргорчука зложило товариство Мир, від. 324 У. Н. Союза 100
26) Сестрицтво У. Н. С., від. 151, через п. М. Худоба....... 25
27) Кобзар Іван, Філадельфія, Па. 6 25
28) Загородний Михайло, Вайтетон, Н. Й. 5
29) Денека Александер, Ню Йорк Сити 30
30) Денека Павлина, Ню Йорк 25
31) З громади Правіденс, Р. Ай., через п. І. Витяза........ 125
Зложили:
Витязь Іван 10
Сьвідер Михайло 10
Пшоновський Никола 10
Боворовський Павло 5
Боворовська Марія 5
Кіндбалюк Семко 5
Патикевич Павло 5
Накуписький Павло 5
Миськів Тені 5
Миськів Михайло 10
Костів Никола 5
Тов. ім. Тараса Шевченка... 50
32) З громади Милвокі, Віск., через п. Н. Стасюка 150
Зложили:
Тов. ім. Б. Хмельницького. 50
Ковтун Стефан 10
О. Ю. Антоній Шквір...... 10
Березовець Іван 10
Цунько Іван 10
Стасюк Тимофій Гр. 5
Стадник Михайло 5
Щурко Стефан 5
Копчак Семен 5
Фута Петро 5
Яремчук Василь 5
Ганін Теодор 5
Борищук Данило 5
Кущаковський Антін 5
Брендзей Ігнатій 5
Борсук Теодор 5
Петричка Николай 5
33) З громади Вилтон, Н. Д., через п. М. Савіцького 185
Зложили:
Костинюк Йосиф 50
Савіцький Михайло 50
Романюк Дмитро 25
Овсяник Яків 25
Баращук Михайло 25
Солодюк Николай 10
34) Тимцюрак Марія, Ню Йорк Сити 15
35) З громади Ню Йорк Сиі, через п. М. Коваля 35
Зложили:
Равлик Василь 15
Коваль Михайло 10
Швець Серафина 10
35а) Тов. Запорожська Січ, від. 234 У. Н. Союза з Елизабетпорт, Н. Дж., через п. С. Чечеля 200
36) Дусановський Іван, Ню Йорк Сити 10
37) Лацік иМхайло, Ню Йорк 25
38) Федоров Василь, Малверн, Па. 5
39) Івасів Ант., Малверн, Па. 5
40) Сестр. Пр. Богородици, від. 148, Ловкост Пт., Мд., через п. А. Семенкова 25
41) З громади Расін, Віск., через п. А. Дзидзана 160
Зложили:
Шуиіний Андрій 10
Монянчин Данило 25
Сабльтанк Стефан 50
Дзидзан Андрій 25
Тов. Михайла Грушевського, від. 158 50
42) Лобан Михайло, Турнерс Фолз, Мас. 5
43) З громади Нюарк, Н. Дж., через п. І. Настюка 130
Зложили:
Мазур Дмитро 50
Табака Василь 20
Грицишин Петро 20
Літовинський Захарій 10
Павлик Зеновій 10
Плакса Іван 5
Бакун Іван 5
Клебан Михаїл 10
44) Левуш Г., Елмайра, Н. Й. 5
45) З громади Ню Йорк Сиі через Амер. Укр. Ексчендж.... 60
Зложили:
Ґулька Теодор 10
Богун Стефан 25
Цибран Іван 25
46) З громади Арнолд, Па., через п. Г. Волошиновича..... 95
Зложили:
Сопків Василь 25
Клинчук Михайло 25
Подольський Ілія 10
Чайковський Теодор 10
Мізюк Михайло 5
Тимочко Іван 5
Скрабут Дмитро 5
Каліновський Василь 5
Волошинович Григорій 5
47) Мартинець Іван, Ню Йорк Сиіт 5
48) Герман Никола, Ню Йорк Сити 100
49) О. Олекса Пристай, Карнеґі, Па. 50
50) Мних Марта, Вестерлі, Р. Ай. 5
51) Кунікевич Семен, Едісон, Конн. 5
52) Філець Стефан, Кребтрі, Па. 10
53) З громади Оборн, Н. Й... 60
Зложили:
Маньоський о. В. 35
Маньоська Юлія 15
Маньоська Надя 5
Маньоська Меланія 5
Маньоська Марія 5
Маньоська Стефанія 5
54) Дзюма П., Ню Йорк Сити 5
55) Мід місцевого Комітету в Сиракюз, Н. Й., через о. Н. Струтинського 1,050
Зложили:
Шеремета Іван 100
Тов. Запорожська Січ У. Н. Союза 100
Братство св. Петра і Павла, У. Н. Союза 50
Н. Н. 50
Укр. Січ У. Н. Союза.... 25
Бр. св. Мих. (Общество).. 25
Бр. св. Івана Хрестителя (Соединеніє) 25
Тов. Україна (Провидінне) 25
о. Н. Струтинський 25
Ворощук Володимир 25
Трач Ілько 20
Оринич Дмитро 15
Кондрасевич Тома 15
Сіканець Розалія 15
Варян Андрій 10
Кудлик Андрій 10
Данів, Андрій 10
Когут Андрій 10
Яворський Антін 10
Парценалюк Гнат 10
Проданик Олекса 10
Кірик Семен 10
Каній Василь 10
Корняк Василь 10
Коцура Іван 10
Клюсик Михайло 10
Дзедзюх Михайло 10
Максимчик Михайло 10
Шпак Никола 10
Трач Григорій 10
Гальчин Никола 10
Мидь Яків 10
Залінський Лука 5
Заремба Йосиф 5
Сосницький Теодор 5
Когут Петро 5
Фецич Петро 5
Салак Олекса 5
Шеремета Онуфрій 5
Бандас Марта 5
Тимошко Дмитро 5
Щербан Леон 5
Гриб Стефан 5
Русин Стефан 5
Ярич Василь 5
Когут Стефан 5
Паращак Іван 5
Трипелюк Палагія 5
Костишин Іван 5
Шунинський Іван 5
Гуминецький Михайло 5
Капчук Гаврило 5
Гривняк Фронька 5
Копко Ілько 5
Каменюк Ілько 5
Далайчук Гриць 5
Каній Анна 5
Пиндус Тома 5
Кліш Никола 5
Гнатко Гнат 5
Осухівський Віктор 5
Ґоджак Параня 5
Парибус Пилип 5
Мельник Гаврило 5
Кудлик Пилип 5
Бездіш Григорій 5
Федорук Гриць 5
Моздір Гаврило 5
Гривняк Стефан 5
Гривняк Семен 5
Дячук Теодор 5
Трач Никола 5
Андрусишин Теодор 5
Герчак Тимко 5
Бендерський Стах 5
Русин Іван 5
Підкамінний Йосиф 5
Чибиняк Никола 5
Ляльчук Іван 5
Щурик Максим 5
Дашкевич Юрій 5
Рифун Петро 5
Там Іван 5
Матвіїв Карпо 5
Боднар Матвій 5
Пилипів Никола 5
Чибиняк Володимир 5
Ґеґа Антін 5
Луканик Семко 5
Герчак Іван 5
Скопський Данько 5
Ґула Іван 5
Возничак Роман 5
Дидик Михайло 5
Жеребний Роман 5
Парохія св. Івана Хрест.... 40
56) З громади Бостон, Масс., через п. С. Бойка 60
Зложили:
Бортник Анастазія 25
Войтків Олекса 20
Музика Григорій 10
Попович Марія 5
57) З громади Пасейк, Н. Дж. через п. М. Мельника 65
Зложили:
Бр. св. Володимира, від. 42 У. Н. Союза 50
Скоробогатий Теодор 5
Юськів Гнат Тріщ 5
Юсипчук Василь 5
58) З громади Філаделфія, Па., через п. М. Рибака 255
Зложили:
Тов. „Любов", від. 45 У.Н.С. 200
Рибак Михайло 10
Рибачок Григорій 10
Гарасим Наталія Віра 10
Стриковська Олена 10
Черниxівська Марія 5
Черниxівський Гавриїл..... 5
Козачишин Петро 5
59) З громади Філаделфія, Па., через о. сов. М. Кінаша.... 25
Зложили:
Цвек Марія 5

Шалева Анна 5
Романюк Пелягія 5
Мочернюк Анна 10
60) З громади Ню Йорк Сиі, через Амер. Укр. Ексчендж.... 175
Зложили:
Бундзяк Гафія 100
Зборовська Анна 50
Скалецька Марта 25
61) Блащук Андрій, Дітройт, Міш. 10
62) З громади Маганой Сиі, Па., через п. І. Годованця...... 20
Зложили:
Годованець Іван 10
Касіян Йосиф 10
63) Фортуна Дмитро, Елизабет, Н. Дж. 10
64) З громади Філаделфія, Па., через пп. М. Питля і П. Фурдели 140
Зложили:
Кордияка Стефан 25
Кобель Никола 20
о. В. Петрівський 10
Білик Теодор 10
Михалюк Гавриїл 10
Олінчук Никола 10
Ґрамяк Петро 10
Стоколоса Михайло 10
Петришин Олекса 10
Галаса Іван 5
Тибінь Андрій 5
Орляк Петро 5
Липка Теодор 5
Балик Дмитро 5
65) З громади Правіденс, Р. Ай., через п. А. Сидора 140
Сидор Андрій 25
Бойко Григорій 25
Заходник Федько 10
Варчок Михайло 15
Тов. Князя Данила, відділ 73 У. Н. Союза 10
Борис Михаїл 5
Лободяк Дмитро 10
Болюх Григорій 15
Федорович Василь 20
Пригорський Стефан 5
66) З громади Ст. Майкел, Па., через п. В. Цимбеляка 95
Зложили:
Цимбеляк Василь 25
Липка Михайло 25
Тирчик Іван 25
Милович Николай 15
Турчик Николай 5
67) Сивенький Іл., Блу Сторс, Н. Й. 10
68) З громади Ст. Джозеф, Мо., через п. І. Гундяка..... 135
Зложили:
Калагурка Роман 50
Сіфий Петро 5
Паньків Семен 5
Шевчук Никола 5
Мілян Василь 10
Чикалишин Никола 5
Палюх Іван 5
Тов. Запорожська Січ, від. 355 У. Н. Союза......... 50
69) З громади Шамокін, Па., через о. В. Сполітакевича..... 70
Зложили:
Колодій Павло 5
Лоґуш Микола 5
Шпирка Іван 5
Салітринський Іван 5
Полиняк Стефан 5
Амбіцка Ксеня 5
Попадюк Петро 5
Кункел С. А. 5
Страхоцький Іван 5
Пельо Павло 5
Піх Іван 5
Вовк Іван 5
Петроньчик Максим 5
Шпирка Василь 5
70) З громади Детройт, Міш., через п. Д. Макара 65
Зложили:
Пережак Стефан 50
Підкович Никола 5
Матраль Никола 10
71) З громади Вест Філаделфія, Па., через Комітет Українців 120
Зложили:
Вольчанський Василь 5
Панько Михайло 20
Тов. Згода, від. 62 У.Н.С... 50
Мареч Олекса 5
Вавришко Михайло 5
Вольчанський В. Мареч... 5
Бліхар Роза 5
Туринич Олекса 5
Ванько Михайло 5
Кулик Михайло 5
Яців Теодор 5
Лукачович Василь 5
72) З громади Кензес Сиі, Канс., через о. О. Желиховського 45
Зложили:
Осінчук Георгій 10
Янчишин Микола 5
Тарнопольський Кон. 5
Баранчук Іван 5
Кочан Марта 5
Крикливий Микита 5
Шпляк Василь 5
Звадюк Сидор 5
73) З громади Ню Йорк Сиі, через Амер. Укр. Ексчендж.... 175
Зложили:
Добрянський Касіян 100
Добрянський Павло 50
Добрянська Емілія 25
74) Лещишин Дмитро, Ґарфілд, Н. Дж. 5
75) Волощакевич Дмитро, Філаделфія, Па. 20
76) З громади Правіденс, Р. Ай., через п. М. Сьвідера...... 15
Зложили:
Онисько Микола 10
Попорянський Мих. 5
77) З громади Темс, В. Ва., через п. Ю. Дрогомирецького. 20
Зложили:
Ціпа Михайло 10
Гучко Андрій 10

(Конець буде)

ДОПИСІ

ВУНСОКЕТ, Р. АЙ.

Поклик до громадян з села Борки малі, пов. Скалат, Галичина.

До одного з низше підписаних, Андрія Шевця, прийшов зі старого краю лист, з якого наводимо тут отсі важнійші уступи:

Борки малі, 16. падолиста 1921.

Дорогий Брате!

Нам уже годі бути під панським і ляцьким ярмом. Час пробудитися, бо тут уже з тими Янтками не можна жити. В своїй хаті тобі не можна свобідно говорити, бо зараз тебе замкнуть. Найбільше позволяють собі ті діди (жебраки), котрі кавалка хліба не мають, а Польщу з цілої сили будують. Аж не можна дивитися на тих загорільців.

Знаєш, Брате, я був війтом за тої „свентої" Польщі, але мусів зректися того уряду. На моє місце прийшов Буньовський, котрого самі його найліпші приятелі так захляпали, що він аж в арешті опинився. Се пійшло за апровізацію в 1919 і 1920 році. Давали людям запомогу американську, муку, цукор і убрання, але тілько для Поляків, а для Українців не було нічого. Найбільше вони ділилися межи собою, а що Буньовський не хотів своїм приятелям пельки заткати, то вони почали на него прискаржувати, що він позабирав богато людського добра. Як Буньовського арештували, то старостово надало на його місце Войтка Бобеля, котрий і доси війтує.

Оттак то ми тут мучимося до якогось часу.

За надіслані Вашим комітетом гроші ми купили в Тарнові 5 тисяч штук черепиці на покритте нашої церкви і заплатили за те 222.267 марок. За спроваджене зі Станиславова дерево заплачено 445.000 марок. Ми вже церкву накрили, а тепер лише побілити, дати двері і дім Божий готовий.

Тепер українські війска пійшли з Петлюрою на Велику Україну і злучилися з Петрушевичом. Вони прогнали большевиків далеко. Може Бог дасть, що дочекаємося красшої долі, щоби ми могли бути панами на своїй власній земли.

А не забувайте, Родимці, за нашу бідну церкву!

Дмитро Швець.

Земляки! Підписаний комітет вислав уже на церкву в Борках малих 100 долярів, а осталося в нашій касі ще 64 доляри. Ми просимо Вас, дорогі Браття і Сестри, скиньтеся по пару центів і доповніть ту другу сотку, щоби її можна було вислати як найскорше до нашого рідного села. Поспішіться, дорогі Земляки, і зашліть тих 36 долярів на адресу: **Andrew Susla, 130 N. Main St., Woonsocket, R. I.**

За ласкаві жертви ми всім добродіям сердечно дякуємо.

ЗА БОРЕЦЬКИЙ КОМІТЕТ У ВУНСОКЕТ:

Андрій Швець, предс.
Михайло Карась, кас.
Андрій Сусла, писар.

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ.

КРОВ ЗА КРОВ

НА ЗАПОРОЖУ.

Оповіданнє з другої половини 17-сотих років.

(Продовженне).

(6)

— Я — розпочав Недоля — Криворучка, Артименко і Годиночка загадали попіграти в кости. Табор ще не був готовий, отже нам тут не було вигідно. Ми вийшли з табору і усадовилися у тім місци, де ви побачили на сторожи Годиночку. Сідаємо і давай метати кістки. Ми сиділи так: Криворучка і Артименко сиділи плечима до нестолоченої трави, що як високий живий тин тягнеся по обох боках витропаної нами дороги. Між ними і тим зеленим плотом була прогалина тільки на два кроки завширшки. Я сидів просто них, лицем до трави за тою прогалиною між ними. Праворуч мене сидів Годиночка. Я замітив, що трава за плечима Криворучки колишеся, хоч вітру не чув ніякого. І то лише в сім однім місци. Деинде трава стояла цілком спокійно. Однак зразу я й не подумав, що тут щось надзвичайне. Гадав, що може який птах сполоханий нами з гнізда. Та все таки я час до часу скидав туди оком, позирав на ту несамовиту траву. І добре було, що вона чогось то не давала мені спокою. Раз, коли трава захолиталась сильнійше і близше нас, я став таки пильнійше призиратися їй. Але так з підолбя... Щоби, як яка біда справді лізе до нас, не зміркувала, що сокотимося. „Ага!" думаю. „Хтось підлазить до нас на підслухи і розгортає траву, щоби ліпше бачити й чути". Був, бачте, такий необережний, що на хвилю висунув руку так, що я її бачив. „Конокрад", думаю. Або й ще гірше. Може одинцем підсуваєсь під табор, а може й приведе за собою цілу юрбу непрошених гостий.

— Може би ти троха живійше розповідав! — перебив оповіданнє Василь, що доси не обзивався ні словом. — Як вернеш до Січи, то в шинку можеш розповідати до самого рана про се, що діялось, мабуть не довше, як дві-три хвилі. Як будеш дальше так циркати, то заки скінчиш, заснемо і не довідаємось, як усе тото сталося.

— Отже — тягнув дальше Недоля — коли я вже побачив, який то вітер колише траву, кажу до Годиночки шепотом:

„Перекажи Артименкови і Криворучці, щоби не озиралися. В траві за ними якась біда на підслухах. Я піду до табору буцім то п скипки, щоби тут розпалити огонь, бо хоч небо зоряне, то на кістках очий таки не видко. Замість пійти до табору, пірну у траву, щоби того злодія зайти з заду. Як я відійду, то Криворучка нехай іде буцім то по коні сотників, що пасуться край річки. Нехай також влізе в траву і заверне в той ік. По хвилині нехай і Артименко влізе в траву, таки тут, в сім місци. Ти лишися тут на сторожі".

— Коли товариші вже знали, в чім діло, я закляв, що темно, та що треба покласти огонь.

„Іду по скипки, кажу: „А ти Стефане, йди над річку, та заведи коні до табору. Негайся! Зараз буде огонь, граємо дальше".

— Я встав, підійшов до табору, та розповів про таємничу руку, що розгортає траву. Криворучка обійшов звідуна звідтам, я відси. Ми оба попали на стежку витропану в траві. Витропав її очивидно той, що при дорозі лежав на підслухах. Саме тоді, коли я зійшовсь з Криворучкою, звідун сам вирнувсь між нас. Він вже бачив, що йому треба було бачити і вертав назад, рачкуючи, Я затулив йому писок шапкою. Криворучка й Артименко відоймили від него пістолі і кинджал. Він боронився руками й ногами, але се не помогло йому. Ти сам бачив, як ми його витащили з трави в тім місци, де він лежав на підслухах. Ось і все, що я мав сказати... Бочу, що від мого оповідання ще ніхто не заснув.

Василь погадав хвилю і звернувсь до Годиночки.

— Звяжи його. Возьми одного козака і заведіть його на річку, на то місце, де я лежав з сотником Луценком. Пильнуйте добре, щоби не втік, аж ми оба прийдемо.

Татарина звязали і повели, куди велів отаман.

— Відси до найблизших татарських аулів далеко — промовив Василь, коли Татарина вже не було коло них. — Пішки він сюди не прийшов. Десь недалеко від того місця, де його спіймали, мусить бути його кінь. Іди Недоле за його тропою і приведи коня... Або ні... Ідіть всі три: Недоля, Криворучка і Артименко. Як нема коня, то десь троха дальше буде табор цілого чамбула татарського. Тропа спійманого заведе вас до него. Підберіться під табор. Підгляньте, що зможете. А може що й підслухаєте. Криворучка знає татарську мову.

Василь і Петро вернули на давне місце. Звязаний Татарин лежав горілиць, вдивляючись у зоряне небо. Василь сів проти него.

(Далі буде).

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Запорожська Січ", від. 367, подає до відома, що на річнім мітінгу вибрано отсей новий уряд: А. Бабій, предс.; В. Гранковський, заст. предс.; С. Андріїв, секр.; В. Паньків, заст. секр.; Н. Мазурчак, кас.; Т. Коломиєць, заст. кас.; А. Мельник і Н. Попович, контрольори; Ю. Андрухів і К. Хомин, доглядачі хорих; В. Пукіш, контрольор хорих; М. Мельник, дверник.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Бр. св. Володимира, від. 65, вибрало на річнім мітінгу дня 12. грудня с. р. слідуючий уряд: В. Левчик, предс.; С. Лабунський, заст. предс.; М. Процак, кас.; Г. Налепа, заст. кас.; А. Нагребецький, секр. фін.; А. Лесняк, секр. рек.; Н. Чаплик, І. Пілат і М. Занович, контрольори; Ю. Федаш і І. Сокира, доглядачі хорих на Елізабет; І. Дончак, догл. хорих на Бейвей; В. Василевич і І. Кузьма, догл. хорих на Елізабетпорт і А. Андріяшів, догл. хорих на Лінден; Т. Щерба, догл. хорих на Кинилворк; Д. Світич і А. Мисьнів, прапорники. — Л. Левчик, предс.; М. Процак, кас.; А. Нагребецький, секр.

СЛІКВІЛ, ПА. Відділ 126 вибрав на річнім мітінгу дня 11. грудня б. р. отсей новий уряд: І. Федоронко. предс.; М. Богоніс, заст. предс.; Ф. Сенедяк, секр.; В. Мельник, заст. секр.; Ф. Керніцький, кас.; Г. Дидів, заст. кас.; М. Ткач і М. Богоніс, доглядачі хорих. Мітінги відбуваються в кожду другу неділю по першім в домі Федора Керніцького, о 2-гій годині пополудни. — Ф. Сенедяк, секр.

КУРТІС БЕЙ, МД. Бр. св. Михаїла, від. 55, вибрало отсей новий уряд: А. Шандровський, предс.; П. Бернадин, заст. предс.; Е. Манастирський, секр.; Т. Захарчук, заст. секр.; А. Яечник, кас.; Я. Семенків, Н. Шандровський і П. Семенків, контрольори; А. Корчинський і І. Семенків, доглядачі хорих. — Е. Манастирський, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230, вибрало дня 11. грудня б. р. отсей новий уряд: Ю. Присташ, предс.; Ю. Пірка, заст. предс.; І. Гармич, секр.; І. Бряць, заст. секр.; І. Сухий, кас.; А. Грицик, заст. кас.; С. Городиський, Д. Ткачик і І. Федаїв, контрольори; Н. Павлишин, капітан; І. Саґаль і Т. Козловський, прапорники; І. Ястик і Ю. Прислінський, доглядачі хорих; Д. Мисливий і В. Кріль, дверники. Мітінги будуть відбуватися кождої другої неділі по першім, о 2-гій годині пополудни, в Литовській гали під числом 628 Френклін Аве. Контрольна комісія має відбуватися що три місяці. Найблизший мітінг припадає на 8. січня, але з причини наших свят той мітінг переноситься на 15. січня 1922 р. Проситься членів, аби на той мітінг явилися. Кождий член має подати свою адресу секретареви. Котрий член не явиться і не повідомить про се уряду, заплатить кару 25 цнт., а урядник 50 цнт. — Ю. Присташ, предс.; І. Гармич, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 47, вибрало отсей новий уряд: Ф. Борсук, предс.; П. Маґеровський, заст. предс.; Т. Стасюк, секр.; Г. Брензей, заст. секр.; М. Адамчук, кас. — Т. Стасюк, секр.

КАНЗАС СІТИ, КАНЗ. Бр. св. Володимира, від. 323, вибрало на річнім мітінгу отсей новий уряд: К. Тарнопольський, предс.; Л. Тягнибік, секр. фін.; О. Коменда, секр. рек.; І. Коменда, кас.; Д. Яремко і С. Зваднюк, контрольори; О. Крикливий і Ф. Мамута, догл. хорих. — Л. Тягнибік, секр.

ЛЕНКЕСТЕР, Н. Й. Відділ 87 вибрав отсей новий уряд: Н. Трояновський, предс.; А. Костецький, заст. предс.; Л. Курило, кас.; Г. Пліщка, заст. кас.; В. Максимик, секр.; К. Купер, заст. секр.; А. Стець, доглядач хорих; Т. Кінь, А. Зачидло і М. Бочнович, контрольори; В. Масляник, дверник; Г. Пліщка і Н. Кіцак, прапорники; В. Ямельський, капітан; Н. Максимик і С. Сухина, післанці. Мітінги відбуваються в другу неділю в місяци під ч. 24 Сентрал Аве. — В. Максимик, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. „Буковина", від. 14, вибрало на річнім мітінгу отсей новий уряд: П. Сокальський, предс.; Н. Франчук, заст. предс.; П. Гула, кас.; Г. Супер, заст. кас.; М. Ставчанський, секр. фін.; Г. Рижик, секр. рек.; Н. Семчук, тростіс; М. Турський, С. Яремчук і М. Лацик, контрольори; Й. Демчук і Й. Гронер, доглядачі хорих; К. Кропель, господар галі. — М. Ставчанський, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. Василія, від. 364, вибрало на річних зборах отсей новий уряд: М. Бурко, предс.; Д. Мудрик, заст. предс.; С. Чорний, секр.; А. Небожук, заст. секр.; І. Сенюта, кас.; А. Герман, заст. кас.; І. Самсін, доглядач хорих; І. Небожук і П. Білаш, контрольори. — С. Чорний, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. На річних зборах бр. Пресв. Тройці, від. 203, вибрано слідуючий уряд: Г. Цвекало, предс.; П. Свідзінський, заст. предс.; Н. Войтович, секр.; М. Смілка, заст. секр.; С. Глушко, кас.; Т. Ващишин, заст. кас.; Л. Кісь, тростіс; Р. Кузьма і М. Шипот, контрольори; В. Шеремета і Т. Шеремета, прапорники; М. Ковальський, капітан. Місячні збори відбуваються в гали церковній під ч. 162 Норт 5-та ул. кождої суботи по першім.

НЮАРК, Н. ДЖ. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 76, вибрало отсей новий уряд: Л. Лапчак, предс.; О. Витязь, заст. предс.; С. Стойко, кас.; І. Крайц, заст. кас.; О. Лисак, секр.; Т. Хомик, заст. секр. — О. Лисак, секр.

ФІНІКСВІЛ, ПА. Бр. св. Петра і Павла, від. 321, вибрало отсей новий уряд: М. Фляга, предс.; Д. Савчин, заст. предс.; М. Лісовський, кас.; Л. Сілецький, заст. кас.; Ф. Цюх, секр. І. Гозияш, заст. секр.; І. Білінський і М. Ступницький, контрольори; А. Малик, доглядач хорих; І. Білінський і П. Садівський, прапорники; Л. Цюх дверник. Мітінги мають відбуватися точно о 2-гій годині пополудни кождої другої неділі по першім в домі при ул. Мейн і Гай. — А. Малик, секр.

РОСФОРД, О. Бр. св. Михаїла, від. 235, вибрало дня 11. грудня отсей новий уряд: Г. Вульчак, предс.; А. Їж, заст. предс.; О. Невойда, секр. фін.; Л. Бобак, заст. секр. фін.; Н. Пороховник, секр. рек.; І. Кушнір, кас.; М. Вайнар, заст. кас.; Л. Бобак, М. Денько і М. Палипичка, контрольори; Д. Копина, доглядач хорих; Й. Афтанас, господар галі. — О. Невойда, секр.

ОЛІЕН, Н. Й. Тов. „Запорожська Січ", від. 363, вибрало отсей новий уряд: Г. Підскальний, предс.; Д. Мішанець, заст. предс.; І. Базів, секр.; Н. Леськів, заст. секр. і прапорник; О. Іванців, кас.; М. Сеник, заст. кас.; С. Луцишин і І. Мішанець, контрольори; Г. Ткачик і І. Костів, доглядачі хорих; І. Скробач, господар; А. Непорадний, капітан. Кождий член є обовязаний явитися на мітінгу, котрий відбудеться о годині 2.30 сполудня 8. січня в Ґрінвуд Гол, 837 Іст Стейт стр. — І. Базів, секр.

ІСТОН, ПА. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 317, вибрало на річнім мітінгу отсих нових урядників: М. Колодруб, предс.; І. Ґуйка, заст. предс.; М. Драпінський. секр.; О. Питляр, заст. секр.; Н. Підгайний, кас.; М. Луцький і А. Василик, контрольори; М. Кибайло, Ф. Малішевський і І. Корзіньовський, доглядачі хорих; Г. Яворський і Т. Фотій, прапорники; І. Мицимук; сотник. — М. Драпінський, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Тов. „Запорожська Січ", від. 3, вибрало отсей новий уряд: І. Сціжак, предс.; Г. Пайкуш, заст. предс.; М. Либа, секр.; О. Нагірний, заст. секр.; О. Світлик, кас.; М. Сухорський і А. Світлик, контрольори. — М. Либа, секр.

НЮ КЕНСІНГТОН, ПА. Бр. св. Михаїла, від. 296, вибрало отсей новий уряд: І. Диркач, предс.; А. Кіляр, заст. предс.; Г. Волошинович, секр.; М. Пельчар, заст. секр.; І. Тимочко, кас.; П. Курвач, заст. кас.; І. Різник і П. Скочиляс, контрольори; І. Лобур і Е. Біндас, оглядачі хорих; М. Гарачмак, прапорник. Проситься всіх членів виповняти свої обовязки точно. Котрий член не заплатить своєї належности найдовше за 2 місяці, буде суспендований. Обовязком всіх членів є приєднувати нових членів до братства і до У. Н. Союза. — Г. Волошинович, секр.

ВУНСОКЕТ, Р. АЙ. Тов. „Запорожська Січ", від. 206, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 1. січня, в гали під ч. 16 Мейн Стр., о годині 1.30 пополудни. Кождий член має бути на тім мітінгу присутний, бо є дуже богато справ до полагодження. Уряд буде здавати цілорічний звіт зі свого діловодства. Будеться принимати нових членів до товариства без вступного, а до У. Н. Союза після статута. Пригадується тим членам, котрі ще не мають бондів, аби їх викупили. Котрий член не буде, то підпадає карі після статута. При нагоді подається до відома, що наше товариство вибрало отсей новий уряд: М. Й. Бардачевський, предс.; П. Мішанець, заст. предс.; М. Чагарин, кас.; Л. Комоніцький, заст. кас.; Я. Шаравара, секр. фін.; В. Бурак, секр. рек.; М. Пробоpівський, Д. Риміник, М. Яцишин і В. Козак, тростіси; В. Липський, мировий судія; А. Ґурняк, В. Кучерявка і Й. Гричух, доглядачі хорих; Г. Гайковий і П. Куцярський, прапорники; Я. Процишин і П. Сулима, дверники; Н. Мішанець, кошовий; О. Косюк і Д. Лукиник, четарі; О. Рогожинський і М. Рибак, господарі і бібліотекарі. — М. Пробoрівський, предс.; Д. Риміник, кас.; Я. Шаравара, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. Тов. „Укр. Січових Стрільців", від. 44, повідомляє своїх членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 1. січня, о годині 2-гій пополудни, в гали парохіяльній. Кождий член повинен прийти і вирівнати свій довг. Котрий член не явиться, буде караний після статута. Котрий член має пас від прапора, нехай його принесе на сей мітінг. На тім мітінгу буде вибір нового уряду. — А. Чепеляк, секр.

ГОЛЙОК, МАСС. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 52, повідомляє, що річний мітінг відбудеться о 2-гій годині пополудни внеділю, 1. січня, в домі під ч. 387 Парк Стр. На порядку нарад річний звіт урядників, вибір нового уряду і инші важні справи. — Ф. Чорний, предс.; І. Затонський, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. „Жеребецька Любов", від. 144, повідомляє, що річний мітінг відбудеться о годині 7.30 вечером в суботу, 31. грудня, в гали Укр. Нар. Дому під ч. 217 Іст 6 стр. На порядку нарад звіт фін. секретаря, касієра і контрольорів та вибір нового уряду. Неявившийся член заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. — В. Цільник, предс.; М. Янка, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Тов. „Запорожська Січ", від. 342, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 1. січня, точно о годині 1-шій пополудни, в гали церковній під ч. 645 Розевелт Аве. На порядку нарад звіт урядників і вибір нового уряду. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — В. Лещик, предс.; І. Маркович, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Подається до відома, що бр. св. Ґеорґія, від. 239, вибрало на річнім мітінгу дня 18. грудня отсей новий уряд: І. Жмутин, предс.; І. Крамар, заст. предс.; Н. Наконечний, кас.; І. Пісечко, заст. кас.; Н. Волос, секр.; І. Федор, заст. секр.; Т. Грицей, І. Сорока, Ю. Піскор, М. Заньчук і Г. Лесюк, контрольори; С. Задорожний, доглядач хорих на савт; І. Муха, доглядач хорих на норт. — Н. Волос, секр.

ТЕАТРАЛЬНІ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

ALLENTOWN, PA.

Заходом Співацько-Драматичного Кружка, підограєсь представлення БЕЗТАЛАННА, драма в 5-ох діях, в суботу, 31. грудня 1921 і в неділю, 1-го січня 1922 р. в гали парохіяльній, 803 N. Front St. Тікет 35 цнт. Початок о годині 7-ій вечером. Режисер п. Гр. Пипюк. Весь дохід на Укр. гр.-кат. церков. Проситься Українців як з Аленгавн так з дооколичних плейсів чисельно явитись. Представленне ще не гране в тій околиці. 03

ПОДЯКИ.

Отсим складаю сердечну подяку Хвальному Урядови У. Н. Союза за виплачення нам посмертного по сину Антонови Каня в сумі $75. Також складаю сердечну подяку Вп. Місцевий Урядникам 250-го відділу У. Н. Союза, а особливо п. Емілеви Житкевичеви за його труд. — Войцех і Марія Каня.

Отсим складаю сердечну подяку Хвальному Урядови У. Н. Союза за уділенне мені запомоги з фонду убогих в квоті $125, котрі мені дуже придалися. Желаю як найбільшого розвитку У. Н. Союзови і висловлюю горяче бажання, щоби кождий Українець належав до сеї організації. Дякую також Вп. Урядникам 350-го відділу У. Н. Союза в Стемфорд, Конн. — Еміль Житкевич, член 250 від. У. Н. Союза.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЄТЬСЯ женщини до канцелярійної праці в Вашінґтоні. Вимагаєся знання української, анґлійської і польскої мови, як також знання анґлійської стенографії і писання на машині. Голоситися до: „Svoboda", 83 Grand St., Jersey City, N. J., for W. 300-04

Пошукую свого шваґра ІВАНА КЛИМИЩИНОГО з села Липовці, повіт Дрогобич, Галичина. Має перебувати в Вест Верджінії. Хто би о нім знав, або він сам, нехай зголоситься в справі своєї жінки, що гине з голоду в старім краю. Theo. Medwid, 3221 Cicotte Ave., Detroit, Mich. 02-03

ПОШУКУЮ СПІЛЬНИКА до фарми. Від спільника вимагаю $750. Голоситися до: Sam Onusko, R. F. D. 1, Box 51, Westernville, N. Y. 03-05,1-3

Пошукую свого товариша МИКОЛУ ТКАЧИК з села Шпиківці, пов. Броди, як також ВАСИЛЯ ПАНЧУКА. Хто би о них знав чи вони самі, прошу голоситися до: Stefan Hawryshko, Ukr. Prac. Oddil, Liberec, Czechoslovakia. 03-04

Пошукую АНДРІЯ МИКИЛИЩАК і ВАСИЛЯ БАРНУ, родом з Команчі, повіт Сянок, Гал. Хтоби о них знав або вони самі, прошу зголоситися до: Alex Kopylec, 377 Lafayette St., New Haven, Conn. 03-04

Пошукую в дуже важній справі АНДРУХА ТЕРЛЕЦЬКОГО, родом з Глібович, Галичина. Хтоби знав про него або він сам зволить ласкаво зголоситися на адресу: Peter Horishny, Box 39, Old Westbury, L. I., N. Y. 03-05

ВДОВИЦЯ в віці 26 літ, пошукує місця за господиню дому. Інтересовані зволять порозумітись листовно на адресу: 03-05,1-5

ТЕОФІЛЯ ВАЛЬЧИК,
130 E. 4th St., New York, N. Y.

ДЯКОУЧИТЕЛЬ, іспитований, з добрим голосом, пошукує посади. Уміє добре провадити хор і школу дітий, уряджує представлення і концерти. Місце може обняти сейчас. Ласкаві зголошення прошу слати до: A. B., Diakouczytel, c/o Svoboda, 83 Grand St., Jersey City, N. J. 03-04

Пошукую свою сестру Анну Сенюк і брата Василя та Параску Сербенюк, родом з Івановець, пов. Коломия. Прошу голоситися до: Michael Seniuk, Velitelstvo Zaj. Taboru, Liberec, Czechoslovakia. 02-03

Пошукую Мартина Кравеця з Київщини, Таращанського повіту, Пятигірської волости, село Високе; Евгена Заблуковського з Київщини, Бердичевського повіт, Мохнавецької волости, села Молотківці; Панаса Мельника з Київщини, Таращанського повіту, Пятигірської волости, села Високе. Хтоб о них знав або вони самі зволять зголоситися до: Peter Karcevsky, Ukr. Tabor B, barak 27 II, Josefov, Czechoslovakia. 02-03

Пошукую свого дядька родом з Чернигівщини, Королевицького повіту, села Подолова. Хто знав би місце його перебування або він сам, прошу повідомити на адресу: Teodor J. Semkin, Celle-Lager No. 22, Germany. 02-03

Пошукую шваґра Кіндрата Голуба. Де ви є? Час нам їхати до краю. Я іду по святах. Ваш тато помер. Де є Іван Лісецький і Петро Лупько, родом з Сеґегова, пов. Сокаль. Прошу голоситися до: Sam Myhal, No. 2 Store, Ward, W. Va. 02-03

Пошукую краяна Антонія Петрик з села Долина, пов. Сянок, Гал. В році 1915 перебував в Клівленд, О., від того часу не маю чутки про него. Він сам або хто би знав про него, зволить голоситися на адресу: John Chyshanowsky, Box 136, James City, Pa. 02-03

Пошукую свого товариша Михайла Холявка, бувшого підстаршину 19 п. краєвої оборони, який в році 1910 виїхав до Америки, як також свою кузинку Аґафію Кирцаба, род. з Банюнина, яка послідним разом мешкала в Амстердам, Н. Й., 18 Eagle St. Хто знав би о них або вони самі, прошу зголоситися до: Osyp Kurcaba, Ukr. Prac. Oddil, Liberec, Czechoslovakia. 02-03

Іван Штогрин і Карло Штогрин з села Підмихайля, пов. Калуш, Гал., або може є хто иньший з того села, зволять зголоситися до: Ilko Baziw, Ukr. Tabor B, 27 II, Josefov, Czechoslovakia. 02-03

ДЯКОУЧИТЕЛЬ глядає посади, вироблений в практиці свого фаху, має іспит, вчить і провадить хоральний спів знаменито, парафіяльну школу і уладжує театральні представлення. Зголошення до: „Diakouchytel", Svoboda, 83 Grand St., Jersey City, N. J. 02-03

НА ЄПРОДАЖ старокраєві деревяні сопілки, довгі від 22 до 32 цалі і від 22 до 26. Коротші посилаю почтою, довші експресом. Одна штука $1.50 і дві $2.50, роблю без корка і з корком, як хто собі замовить. Адрес: MICH. MELNYK, P. O. Box 23, Sturgis, Sask. Canada. 02-03